

Skoler, som underviser udelukkende for Timebetaling, og af dem findes der utvivlsomt nogle ved alle Skoler; i hvert Fald ved de Skoler, som jeg kender, findes der ikke saa faa; i Rønne Skole er der vistnok en 3—4 Stykker, som saaledes er knyttede til Skolen og har været det gennem mange Aar, og som underviser for en Timebetaling, der er ringe i Forhold til, hvad man ellers efterhaanden er kommet til at yde i en Række Forhold. Og de er i Sygdomstilfælde daarligt stillede, idet da deres hele Fortjeneste fuldstændig hører op, og det havde ikke været urimeligt, om man havde taget Hensyn til disse daarligt stillede og vanskeligt stillede Lærere, som Staten har benyttet sig af gennem en Række af Aar, som den stadig benytter sig af, og som den økonomisk set i hvert Fald er tjent med at benytte sig af, fordi den har dem adskilligt billigere, end hvis der skulde benyttes fast ansatte Lærere helt igennem. Og hvis Staten havde gjort dette, vilde den have stillet sig paa samme Maade som Skolerne herinde i København. Saa vidt jeg ved, er der her en lignende Ordning; Læreren betaler en vis Procentdel af sin Løn, og Skolens Ejer, „Ringens“, som man i Almindelighed kalder den, yder et lignende Tilskud til Sygekassen, og i Sygdomstilfælde oppebærer Lærerne saa et Bidrag fra Sygekassen efter Regler, som jeg ikke i Øjeblikket husker. Noget lignende var naaet for Statsskolens Vedkommende, og jeg tror, at hvis dette Forhold havde været tilstrækkelig paaagtet, vilde det have medført, at Finansudvalget maaske havde stillet sig noget anderledes overfor denne Sag, end det høje Udvalg har stillet sig.

Wulff: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til det Samraad om vore Museer, som staar i Betænkningen under Nr. 128. Men jeg maa maaske, inden jeg gør det, sige lige et Par Ord om et andet Samraad, som er omtalt af flere foregaaende Talere, nemlig Samraadet under Nr. 141, som drejer sig om Muligheden af Nedsættelsen af en Kommission til Omordning af vort Skolevæsen. Jeg kan bekræfte, hvad der er sagt fra flere Sider, at der her virkelig er tænkt paa en Omordning af vort samlede Skolevæsen, maaske i særlig Grad den højere Skole, og det er en Tanke, som selvfølgelig ikke har kunnet finde en saadan Drøftelse i Finansudvalget, som svarede til Formaalets Storhed, snarere har det været ret spredte Bemærkninger, der har været gjorte derom;

men Ønskerne har samlet sig om, at det kunde være heldigt, om man fik nedsat en Kommission til at overveje det Spørgsmaal. Det, der har været Tale om, er dog ikke blot noget, som kan siges at være en socialdemokratisk Opgave. Jeg gør denne Bemærkning, fordi det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) sagde, at man fra Socialdemokratiets Side meget glædede sig derover. Det, som har foresvævet forskellige af Finansudvalgets Medlemmer og blandt andet ogsaa mig, er en saadan Ordning, som man ikke behøver at gaa længere bort for at finde end det korte Stykke Vej tværs over Sundet til Malmø eller med Færgen fra Helsingør til Helsingborg, idet man paa den anden Side af Sundet har en saadan Ordning af hele det højere Skolevæsen, at Real- og Latinskolerne er gratis lige saavel som Folkeskolen for saa godt som alle Elever, idet der i det højeste kræves Betaling for Brændsel og Inventar, men ikke Skolepenge. Der er saaledes derovre let Adgang for alle, der har Evner og Lyst, til at nyde godt af den højere Undervisning, og det vilde sikkert være ønskeligt, om man her i Landet kunde have Lejlighed til at træffe en lignende Ordning, saaledes at alle, der havde Evner og Lyst, kunde nyde godt af den højere Skoleundervisning. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til at slaa til Lyd for dette her i Tinget, og jeg er sikker paa, at det er noget, der vilde finde Tilslutning fra alle Sider. Jeg kan kun glæde mig over at høre, at dette ogsaa er en Sag, som Socialdemokratiet ser paa med Velvillie, men for at der ikke fra nogen Side skal blive set skævt paa denne Sag, ønsker jeg at fremhæve, at det ikke er en speciel socialdemokratisk Sag. En Ordning som den, jeg kunde ønske, er gennemført i Sverige, længe før Socialdemokratiet var til, og der er intet i Vejen for, at en lignende Ordning kan gennemføres hos os. Naar man fra forskellig Side er noget forskrækket ved Tanken om at sætte et saa stort Kommissionsapparat i Scene til dette Formaal, tror jeg ikke, dette er begrundet. Jeg tror, at man skal lade Skolemænd og andre overveje Spørgsmaalet og saa se at faa en Ordning gennemført.

Det, jeg har taget Ordet for, er nærmest for at gøre nogle Bemærkninger om Samraadet vedrørende en forlænget Aabningstid for Museerne og om Anbringelse af vejledende Etiketter ved Museumsgenstandene. Jeg tror, at den første Del af Samraadet væsentligst skyldes det ærede Medlem